

А.В. Яблонська,
студентка – мол. спец.
ЛДІНТУ ім. В. Чорновола.
Науковий керівник – асист. Ливдар М.В.

МЕХАНІЗМ РОЗБУДОВИ БЮДЖЕТНО-ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ РЕГІОНІВ

Докорінні перетворення системи господарювання в Україні зумовили необхідність формування принципово нового механізму управління соціально-економічним розвитком країни, її галузями й регіонами, тобто механізму фіскальної політики державного та регіонального рівнів.

У діючому сьогодні процесі розроблення та реалізації регіональної політики виявилось декілька проблем та завдань, для вирішення яких повинні застосовуватись відповідні підходи.

Важливо звернути увагу на Концепцію державної регіональної політики в Україні, оскільки саме вона прагне надати регіональній політиці принципові обмежені умови. Також у Концепції міститься огляд розвитку регіональної політики, принципи, цілі, головні пункти та завдання для розроблення якісно нової державної регіональної політики, яка повинна бути складовою частиною національної стратегії соціально-економічного розвитку України [1].

Засобом стимулювання господарської діяльності в регіонах може бути організація різних типів спеціальних (вільних) економічних зон, що дасть змогу прискорити соціально-економічний розвиток окремих регіонів України. Створення таких зон здійснюється відповідно до закону України "Про загальні засади створення й функціонування спеціальних вільних економічних зон" [2].

Ефективною стратегією нового етапу економічних реформ, яка має стати альтернативою сучасній економічній політиці, що призводить до консервування структурних диспропорцій та стагнації регіональної економіки, може бути лише стратегія економічно-регіонального протекціонізму.

Протекціонізм на сучасному етапі необхідно розглядати як економічну стратегію у вигляді комплексу взаємопов'язаних, обґрунтованих і реалістичних заходів, сформованих на якісно нових принципах.

Головним результатом стратегії фінансово-економічного протекціонізму має стати утворення нових вітчизняних капіталів.

Одним із найважливіших напрямків розбудови бюджетно-податкового механізму виступають психологічні аспекти фінансової політики, які стосуються сфери інтересів держави.

Добровільна легалізація доходів суб'єкта господарювання від вторинної економіки (економіки, яка не сплачує податків, – тіньової) є свідомим оприлюдненням протиправних дій, що само по собі є доволі важким кроком із психологічного погляду [3, с. 168].

Тому така модель гуманізації відносин платників податків та податківців має будуватися й спрямовуватися на цінності й інтереси людини, які є більш важливими, ніж, скажімо, ринкова економіка і плюралістична демократія.

У кінцевому результаті бюджетно-податкова реформа повинна сприяти активізації фіскальних, інвестиційних, бюджетних, психологічних процесів, створенню умов для реструктуризації вітчизняного виробництва на інноваційній основі, нарощуванню випуску конкурентоспроможної продукції, налагодженню ефективної інтеграції країни у світове господарство. Під час реформування податкової системи необхідно дотримуватись балансу інтересів як держави, так і регіонів. Тільки в цьому разі податкова реформа та механізм бюджетно-податкового регулювання сприятимуть зростанню ділової активності, скороченню тіньової економіки, розвитку податкової культури населення.

1. Указ Президента України від 23.05.2001 р. "Концепція державної регіональної політики"// Урядовий кур'єр. – 2001. 2. Закон України "Про загальні засади створення й функціонування спеціальних вільних економічних зон"[www.kmi.gov.ua.]. 3. Бюджетно-податкова політика в Україні (проблеми та перспективи розвитку): Зб. наук. праць за матеріалами науково-практичної

конференції., 20–22 грудня 2001 р. / Державна податкова адміністрація України; Академія державної податкової служби України; Інститут економічного прогнозування НАН України. – Ірпінь, 2002. – 699 с. 4. Крисоватий А., Луцук А. Податки і фіскальна політика: Навч. посібник. – Тернопіль, 2003. – 312 с. 5. Лагутін В.Д. Монетарна і фіскальна політика у стратегії економічного зростання // Фінанси України. – 2002. – №8. – С. 11–18.

У.Я. Янкович,

студентка гр. ЕФІ-42.

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Кондрат І.Ю.

СУБ'ЄКТИ ЕКОЛОГІЧНОГО СТРАХУВАННЯ ТА ЇХ ФУНКЦІЇ

Як свідчить статистика, протягом останнього 10-ліття кількість техногенних аварій та екологічних катастроф постійно зростає. Збитки від однієї екологічної застрахованої події подекуди перевищують мільярд доларів. Оскільки переважна більшість страховиків України характеризуються низьким рівнем платоспроможності, перестраховання цих ризиків вітчизняні страховики змушені здійснювати за межами нашої країни [2].

Екологічне страхування – різновид страхування цивільної відповідальності власників або користувачів об'єктів підвищеної екологічної небезпеки у зв'язку з імовірним аварійним забрудненням ними довкілля та спричиненням шкоди життєво важливим інтересам третіх осіб, який передбачає часткову компенсацію збитків потерпілим [1].

Перелік страхового покриття збитків, завданих технологічною аварією, може бути досить різноманітним: витрати, пов'язані з ліквідацією аварії; недоотримані доходи внаслідок пошкодження сільськогосподарських угідь тощо; витрати, пов'язані з відновленням тварин; витрати на лікування хворих, якщо хвороба спричинена наслідками техногенних аварій і катастроф.